

108 108a Husker du i Høst, da vi hjemad fra Marken gik.

(Lille Karen.)

Andante.

C. J. Hansen.

1 Husker du i Høst, da vi hjemad fra Marken gik, vend-te du i - mod mig et

spør-gende Blik; da faldt det mig paa Sind, at jeg var hid-til blind. Sig mig, lille

Ka - ren, hvad men - te du da? Sig mig, lil-le Ka - ren, hvad men - te du da?

2. Husker du i Vinter, vi sad omkring Arnens Ild,
jeg fortalte Eventyr, du hørte til;
tit op paa mig du saa,
saa jeg gik rent i Staa.
! Sig mig, lille Karen, hvad mente du da?:

3. Husker du i Julen ved Gigers og Flejters Klang,
mens vi over Gulvet os lystelig svang;
saa jeg paa dig saa vist,
at du blev rød til sidst.
! Sig mig, lille Karen, hvad mente du da?:

4. Se, nu er det Foraar, og Spirerne foldes ud,
Fuglen bygger Rede, og Skoven staar Brud.
Alt, hvad af Liv der ved,
drømmer om Kærlighed.
! Sig mig, lille Karen, hvad mener du nu?:

C. Ploug.

108b

Andante.

P. Heise.

1. Hu-sker du i Høst, da vi hjemad fra Mar-ken gik, vend-te du i -

mod mig et spør - gen-de Blik; da faldt det mig paa Sind, at

poco ritard.

accelerando e cresc.

109. Hver en Smaafugl blunder.

(Aftenskumring)

Andantino.

P. Heise.

1. Hver en Smaafugl blun-der i den dunk - le Lund med sit
Ho - ved un-der Vin-gens bla - de Dun; hel - lig Tavshed tro-ner o - ver
Mark og Vang; fra det fjer - ne to - ner kun en Van drers Sang.

2. Svæbt i Duggens friske,
lette Perleslør,
Elverpiger hviske,
mellem Søens Rør;
medens Alfer kigge
frem af Busk og Krat,
Engens Blomster nikke
tusinde Godnat.

3. Trættet af sin vilde,
stolte Kæmpegang
Bølgen nynner stille
paa sin Aftensang;
Bugten mod den strækker
Blomsterarme to,
som et Barn den lægger
sig deri til Ro.

H.V. Kaalund.